

Jap Sevdiren Kadın 25

– KOCAMANOĞLU · 15 Haziran 2015

Babama Japonya'yı Sevdiren Kadın-25

Bu gün üst üste karşılaşmadığı, pek yaşamadığı olaylar başına gelmişti. Ne sabahki Bay Fudeko'nun anlattıklarının tesirinden hala kurtulabilmiş değildi. Unutmak istiyor ama unutamıyordu. Tekrar baştan aşağı karşısında duran genç yabancı adamı süzdü.

"Neden olmasın yabancı..." dedi

Ve belki de beklediği bu olabilir miydi acaba?" diye de içinden kendi kendine sormadan edemedi.

Bir genç kız gibi duygularını harekete geçiren bu genç olabilir miydi? "Yok, bu yabancı adam daha kendi kızı yaşında biriydi. Ama içinde anlamlandırmadığı bir duygu vardı. Çayını doldurarak kendi koltuğuna döndü ve çayını önündeki sehpa bıraktı.

"İsterseniz siz çayınızı içerken ben de hazırlıklarımı yapayım," dedi.

Yabancı Adam "Derim ki, önce çayı keyifle içiniz. Ondan sonra çalışmaya başlayınız. Meşgale arasında çayınız soğuyacak ve arzu edilen sıcaklığı ve tadı onda bulamayacaksınız,"

Yabancı Adam doğru söylüyordu.

Zaman zaman işe daldığı için çay fincanı soğuyor, hatta dökmek zorunda kalıyordu. İçemediği veya tat alamadığı çok oluyordu. Ama bu güne kadar kendisini bu hususta hiç uyaran olmamıştı. İlk kez bu hususta uyaran biri ile karşılaşılıyordu.

"Hep böyle açık sözlü biri misiniz?" diye sordu.

Yabancı Adam da Hitomi Hanımı gözaltında tutuyor, yılların bıraktığı çile, sıkıntı ve mihnetin izlerini gözlelemeye çalışılıyordu.

"Lafı eğip bükmenin bir anlamı var mıdır?" diye soruya soru ile cevap verdi.

O anda diyecek bir söz bulamadı. Hâlbuki genç kız iken, taze bir gülden farksızdı. Ama şimdi... O zaman alımlı yanakları vardı. Yıllar onun güzelliğinden çok şeyler götürmüştü. Ama yine de çok bakımlı ve alımlı bir kadındı.

"Haklısınız. Genellikle dalıyor ve çayı içmeye fırsatım olmuyor."

"Hala çok güzelsiniz..."

"Ne? Bana mı dediniz?"

"Güzelliğinizden hiçbir şey kaybetmemişsiniz," dedi yabancı adam.

Hitomi şaşırıp kaldı.

"Siz beni çok önceden tanıyor olamazsınız. Çünkü sizinle ilk defa karşılaşıyorum. Gördüğüm bir simayı kolay kolay unutmam. Eğer sizi daha önce görmüş olsam hatırlardım," dedi.

"Evet, beni ilk defa görüyorsunuz. Ben de sizi ilk defa görüyorum," dedi.

Ama kadının kafasında birçok soru işareti oluştu. Kimdi bu genç adam? Nereden gelip, nereye gidiyordu?

Buraya bilerek ve arayarak geldiğine gözleriyle şahit olmuştu. Öyle ise bu bilinçli bir gelişti. Demek ki bir yolla aradığı kişiyi tanıyan veya tanımaya çalışan biriydi.

"Öyleyse kimdi bu yabancı genç adam?"

Geçmiş hafızasını yokladı. Belleğinde hiçbir kayda rastlamadı.

Öyle ise bu yabancı adam; "Neden yıllar öncesinden tanıyormuş gibi konuştu öyle ise?" diye kendi kendine sordu. "Acaba dil telaffuzunu yanlış kullanmış olabilir miydi?" Kestiremedi ve bildiklerinden emin olmak istedi.

"Kusura bakmayın! 'Hala çok güzelsiniz' derken ne demek istediniz? Beni çok önceden bir görmüş, tanışmışlığınız varmış gibi konuşuyorsunuz. Hâlbuki daha önceden tanıyor olsaydınız, merakla sağa sola bakıp durmazdınız," diyerek merakını da gizleyemedi.

Yabancı Adam "Evet," dese, görüşmeleri ayrı bir mecraya girecek, "hayır" diye söylese bir bakıma sözlerine yalan karışacaktı. Bir an tereddüt etse de doğruyu söyleme prensibini değiştirmemeye karar verdi. Genç Adam durdu, nereden ve nasıl açıklayacağını toparlamaya çalıştı. Hatta biraz da tereddüt etti konuyu açıp açmamaya...

"Ne oldu? Sustunuz!"

"Aslında nereden ve nasıl başlayacağıma karar veremedim,"

"Başlamak işin yarısı değil mi yavrum?" Tamamen yabancı birine, kendi evladına konuşur gibi ağzından gayri ihtiyari olarak dökülen "yavrum" kelimesi karşısında ki şaşkınlığını gizleyemedi.

"Çok özür dilerim. Size yavrum dediğim için..." birkaç kez eğilerek özür diledi.

Genç Adam "Özür dilemenizi gerektirecek bir şey yok, efendim... Hem sizin gibi güzel bir hanımın dudaklarından dökülen 'yavrum' kelimesi, beni rahatlatmaya, mutlu etmeye yeter de artar bile... Ben uzun zamandan beridir sizi arıyordum..." dedi.

Yabancı bir adamdan güzelliği ile ilgili övgüler almak hoşuna gitti. Hele yabancı adamın 'Yavrum' deyişi karşısında kızıp sinirlenmek bir yana hoşuna gitmesinin şaşkınlığını bir süre üstünden atamadı. Sanki kekelercesine "Beni neden arıyorsunuz, merak ettim doğrusu?" dedi.

"İşin zor tarafı da bu ya..." dedi Genç Adam.

Ve sözlerinde kaldığı yerden devam etti.

"Siz ki, benim için bir yitik hazine gibi bir şeydiniz. Sizi bulmak için Japonya'yı altını üstüne getirdim... Ama sizi bir türlü bulamadım. Biliyor musunuz? Bu adres Kyoto'daki son adrestir ve neredeyse tüm ümitlerim de tükenmek üzereydi... Bir haftadan fazla oldu yollardaydım. Rabbime şükrediyorum, O dilemeseydi sizi bulamazdım. Her şeye rağmen demek ki, arayan bulurmuş..."

"Ama hala bir türlü beni neden aradığınızı söylemediniz!"

"Acele etmeyin efendim... Sizinle tanışmak için..."

"Ben öyle meşhur veya öyle gizemli tarafı olan biri değilim ki! Sıradan bir Japonyalı kadını... Benimle niçin tanışmak istiyordunuz? Anlayabilmiş değilim..."

Genç Adam "Japonya için sıradan bir kadın olabilirsiniz ama benim için öyle değilsiniz." Kadının meraktan şekli değişti.

"Bre yavrum, insanı bu kadar merak içinde bırakma. Bende kalp var. Hem sen evladım yaşındasın. Benimle nasıl bir ilgi ve alakası olabilir ki?"

"Özür dilerim. Kastım sizi üzme ve yormak değil... Evladınız yaşında olduğum doğru... Hatta benim yaşımda iki kızınızın da olduğu doğru..."

Hitomi'nin yüređi hop ediverdi.

Kimdi bu adam?

Hem iki kızının olduğunu nereden biliyordu?

...

Devamı Var

...

Ant-150515